

Eindhovuhhhhh,

Jullie zijn een ruwe diamant. De jury, bestaande uit mijn medejuryleden Marijn Hogenkamp, Marco Martens en ikzelf, kwam samen en beoordeelde dat we het werk lazen van een volgende generatie. De teksten bloeiden op, waren hoopvol, maar soms ook nog een beetje rauw. Er werden aanloopjes genomen om tot de kern te komen. Eindhoven mag met recht een lichtstad worden genoemd, want van sommige inzendingen uit deze regio begon de jury te stralen.

Jullie zijn veelbelovend en getalenteerd: koken zeevruchtensoep op achttienjarige leeftijd, gaan viraal, hebben innige banden met vaders en de stad. Zijn optimistisch over prostitutie, weerstaan vreselijke schoonmoeders. Jullie zijn op verschillende manieren geïnteresseerd in de schepping en haar schepper, leren pubers Duitse grammatica, schrijven poëzie, spoken word en songteksten in verschillende kleuren. Kortom en ik citeer uit een van de inzendingen 'jullie weten de benen te bewegen door eigen intentie.'

Was er dan niets aan te merken op jullie inzendingen? Als de jury kritisch mag zijn, hadden we ook het idee dat we soms te maken hadden met de eerste versie van een tekst, de rauwheid van de sashimi die we proefden. De vis werd geserveerd als een anekdote met een paar dipsausjes. Probeer de anekdote te overstijgen, laat de taal het werk doen. Geen plakjes tekst, maar een hele sushiplank met kleuren, smaken en ingrediënten. Door extra ingrediënten toe te voegen wordt het verhaal gelaagd. En niet onbelangrijk, proef eerst het verhaal zelf door het hardop voor te lezen. Laat daarna je vriend, buurman of leraar Nederlands het verhaal proeven. Tot het op smaak en in balans is. Er sprongen een aantal teksten uit. In deze voorronde geven we naast de drie podiumplekken ook ruimte aan drie eervolle vermeldingen.

De eerste eervolle vermelding is voor een schrijver van een uitzonderlijk niveau voor haar leeftijd van vijftien jaar. *Honingmaan, stormlamp, nachtschade, lamswol*. De gedichten zijn zwaar en mooi. 'Er is een niemandsland dat ademt...', een prachtige zin! Door de regel 'Ik wil vrienden zijn met zwaluwen en vissen' denken we dat de dichter niet snel cynisch zal worden. We proeven een warme en tropische toon in de gedichten, dit is iemand met een heel groot hart voor de wereld. We hopen dat je verder rijpt, **Trijntje Keijser**.

De tweede eervolle vermelding is voor een tekst die de thematiek 'groepstherapie' aansnijdt. Een verhaal dat mooi is afgerond zonder teveel te willen afronden. We hadden het met oog op de leeftijd van de schrijver iets breder gedragen willen zien, in details, taligheid en problematiek. Maar, *Asfalt* van **Denise Retera** willen we graag benoemen vanwege de zorgvuldigheid, degelijkheid en het lieve en fijne einde.

De laatste eervolle vermelding gaat naar een tekst met veel verwijzingen naar Nietzsche. Het wordt verteld door de ogen van een kreeft. Soms hield het verhaal zich niet helemaal aan de regels van wat mogelijk is binnen fictie/fantasy. Zo hadden we liever gezien dat een kreeft een kreeft blijft binnen zijn handelingen en dus geen afwas kan doen bijvoorbeeld. We vonden echter dat het verhaal knap in elkaar zat en hebben hardop gelachen. *Zo sprak Zara* is een dappere poging geschreven door **Anna Sherlock**.

Dan is het nu tijd voor het winnaarspodium.

De derde plek gaat naar een verhaal dat origineel werd bevonden vanwege het uitgangspunt: een scheiding die wordt beschreven aan de hand van de verkoop van een huis. Middels flashbacks komen we erachter waarom het huis te koop staat. Vader komt niet meer terug van zijn zakenreis uit Denemarken. Het hoofdpersonage Joos wordt door haar moeder in een *Dirndl* gehesen om de kopers welkom te heten. De scène waarin Joos een zelfgemaakte zeemeermin aan haar vader geeft als afscheidscadeau en door het gekibbel tussen moeder en vader meteen een borst verliest, raakte ons. Let op formuleringen en clichémetaforen als poppen, maar een verdiende podiumplek is voor **Ilse van der Velden**.

De tweede plaats is voor een verhaal waarvan we onder de indruk zijn. Het verhaal staat en het is rijk met zinnen als: 'Ik realiseer me nu dat vriendschap iets breekbaars is, dat herinneringen in elkaar steken als twee stukjes van dezelfde puzzel. Maar als er één is die ze weigert te delen door onmacht of door verdriet, dan valt de vriendschap uit elkaar als een vaas op de grond.' De jury ziet mogelijkheden met *Jaap* en zijn gebarsten hoofd. We voelen de onmacht van het hoofdpersonage om Jaap de herinneringen aan hun vriendschap terug te laten halen aan de hand van foto's. Schrap de laatste twee zinnen en het einde is onoverwinnelijk. Net als de vriendschap dan zou zijn. Ja, dit is het, **Maud Berbé**.

Tot slot is er nog één plaats te vergeven. De eerste plaats, de fijnste plaats, de voornaamste plaats en het doet ons deugd om die plek toe te kennen aan poëzie!

Lezen we hier een nakomeling van Dennis Gaens en Else Kemps? Krulletjes, plusjes, hartjes, smileys staan langs de randen van deze inzending. De gedichten zijn lief, grappig, beeldend, metaforisch, verzorgd, publicabel en ook nog uitvoerbaar op een podium. De jury is lyrisch. Wij willen ook met de donshaartjes van een perzik een aanraking nabootsen, morsecode van algen etende visjes horen in de filterpomp! **Elianne van Elderen** met jouw gedichtenreeks *De dingen die gebeurden nadat ik per ongeluk het kindeke Jezus van de miniatuur kerststal inslikte* heb jij geen aanleg om een natuurramp te zijn, maar ben je een dichter die we de komende jaren nog vaak gaan tegenkomen.

Namens de jury van Write Now! Eindhoven 2020,

Anne-Fleur van der Heiden – juryvoorzitter

Marco Martens

Marijn Hogenkamp